

[Per Federspiel.]

det være vanskeligt at spå om, og i denne forbindelse støtter det ærede medlem sig også til de så ofte omtalte beretninger fra statskonsulenterne i London og i Bonn. Jeg tror, man må læse disse beretninger ud fra en anden synsvinkel, nemlig den, at konsulenten i London har bedømt det britiske marked som noget stabilt, noget, som man må kunne regne med, noget, som ikke vil være underkastet synderlige svingninger, medens konsulenten i Bonn bedømmer det tyske marked som noget labilt, noget, der er ude for svingninger. Dette må efter min opfattelse indicere, at det, man skal koncentrere sig om i sin stillingtagen til markedsdannelser, er at sikre Danmarks position dér, hvor markedet er usikkert, snarere end dér, hvor man ved at markedet er sikkert.

Mit parti kan ikke stemme for det dagsordensforslag, som regeringspartiernes ordfører har fremsat, og jeg vil gerne på det ærede medlem hr. Poul Møllers og egne vegne fremsætte følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Under hensyn til, at det foreliggende grundlag for Danmarks stillingtagen til de europæiske markedsploner er utilfredsstillende og mangelfuldt oplyst, og med henblik på at afværge de for Europa — og især for Danmark — faretruende virkninger af en europæisk handelskrig opfordrer tinget regeringen til — forinden den foretager videre skridt med hensyn til etablering af det lille frihandelsområde — at foranledige Den europæiske økonomiske Samarbejdsorganisations ministerråd (OECE) indkaldt med det formål at få tilvejebragt en samlet europæisk løsning, og folketinget går derefter over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingen.

Poul Møller: Jeg vil først takke den højtærede udenrigsminister for de oplysninger til tinget og de korrektiver til min tale, som hans svar til mig indeholdt. Det kan jo godt være, at vi kan anlægge en forskellig vurdering af det ene og det andet i hele dette bundt af problemer, og jeg skal da også gerne

indrømme, at vi i de få dage, vi har haft til at tage stilling til alle disse ting, og hvor vi ikke har haft alle dokumenter og ikke har kunnet offentliggøre alle dokumenter, måske kan have taget fejl på enkelte punkter. Men det, som jeg i særlig grad har lyst til at gøre nogle bemærkninger om, er det, den højtærede udenrigsminister sagde til mig om formerne for denne sags behandling i det høje ting.

Den højtærede udenrigsminister gjorde først den bemærkning, at han ikke havde tal på, i hvor mange møder i det udenrigspolitiske nævn og i underudvalget om markedsplonerne man havde drøftet disse problemer. Ja, man har jo i hvert fald indtil november i fjor haft nogle møder i underudvalget, og man har haft adskillige møder i det udenrigspolitiske nævn, men den højtærede udenrigsminister vil sikkert give mig ret i, når han tænker sig grundigt om, at der ikke på noget af disse møder, der har været afholdt indtil den 18. juni i år, har været nogen egentlig forhandling om og forhandlingsmulighed med hensyn til det, som regeringen nu beder os om at tage stilling til, nemlig de syv landes markedsordning. Jeg erindrer, at den højtærede udenrigsminister vel er blevet spurgt om denne sag, men jeg erindrer også, at den højtærede udenrigsminister har sagt, at det var ikke noget, man kunne tillægge nogen betydning, det var et forhandlingsorgan, man prøvede på at opretholde, efter at de seks var trådt i funktion, men om nogen egentlig markedsdannelse, om et frihandelsområde, var der absolut ikke tale. Så meget om de tidligere forhandlinger, der har været. Der har altså ikke gennem et år og i det utal af møder, der har været, fundet forhandlinger sted om de syv landes frihandelsområde.

Dernæst om det, der er sket i perioden fra 18. juni og op til 9. juli, i de 3 nævns-møder, der har været: nu bebrejder den højtærede udenrigsminister mig, at jeg ikke har stillet noget forslag og ikke har bedt om nogen forhandling i nævnets møder. Den højtærede udenrigsminister vil sikkert vide, at det er meget svært for mig at svare på dette, medmindre han vil fritage mig for den tavshedspligt, man har som medlem af eller som suppleant i det udenrigspolitiske nævn. Hvis jeg imidlertid må gå ud fra, at der ikke rejses kriminel